

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/10725.**

Benyújtás dátuma: **2020-05-26 13:16**

Parlex azonosító: **19AJMLCK0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Szél Bernadett (független)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Palkovics László, innovációért és technológiáért felelős miniszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Csődöt mondott az energiarendszer - miért költik rá továbbra is a magyar adófizetők pénzét?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Bár nem csaptak körülötte nagy hírverést, a kormányfüggetlen média azért beszámolt róla, hogy immár Magyarországon is megjelent a negatív tőzsdei áramár - eddig jobbra csak a nyugati világból ismert - jelensége. A piaci anomáliát az okozza, hogy a megtermelt árammennyiség átmenetileg meghaladja a keresletet: ilyenkor a termelők akár veszteség árán is szabadulni igyekeznek a fölöslegtől. Az adatok egyértelművé teszik, hogy a jelenség felbukkanása mögött nem egyedi ok - a körülmények szerencsétlen összjátéka -, hanem rendszerszintű probléma áll: amikor a paksi atomerőmű teljes (vagy közel teljes) kapacitáson üzemel, és a nap is süt, a rendszer még csúcsidőszakban sem tudja felhasználni Paks és a naperőművek együttes termelését, és értelemszerűen a nehezebben leállítható, drágábban termelő atomerőmű húzza a rövidebbet. Megjegyzendő, hogy jelenleg Paks beépített kapacitása 2000 MW, a beépített naperőművi kapacitás pedig 1000 MW, és a tényleges (összesített) naperőművi termelés szinte soha nem haladja meg egyetlen paksi blokk kapacitását. Ugyanakkor a kormány azzal számol, hogy 2030-ban már két további, összesen 2400 MW kapacitású atomerőművi blokk működik majd Pakson, a beépített naperőművi kapacitás pedig 7000 MW-ra nő, vagyis a kormány energiapolitikája - deklaráltan is - az atom- és a naperőművek kapacitásának együttes fejlesztésére épül, kizárva a lényegesen rugalmasabb, az áramigény változásához sokkal jobban alkalmazkodó alternatívákat.

Kérem, hogy a fentiekkel kapcsolatban szíveskedjék tájékoztatni róla, hogy

- mihez kezd majd a magyar energiarendszer az atomerőművek 4400 és a naperőművek 7000 MW-nyi kapacitásával 2030 után a napsütéses időszakokban, ha már ma sem tudják ugyanezen

időszakok áramfölöslegét kezelni,

- hogyan befolyásolja a tervezett új paksi atomerőmű megtérülési és élettartam-kilátásait, hogy a létesítmény előre tudhatóan rendszeres visszatérhelésre fog kényszerülni az áram-túlkínálat miatt, miközben például az Európai Bizottság számára prezentált dokumentumokban 95 százalék feletti kihasználtságra kalkulálták a megtérülést, olyan magas piaci áramárak mellett, amelyek elérése ma egyre inkább illúzióknak tűnik,

- nem látják-e indokoltnak egy alternatív, a megújuló energiaforrások szélesebb spektrumának teret adó új energiamix kidolgozását és a szélerőműveket diszkrimináló kormányzati energiapolitika felülvizsgálatát, annak tudatában, hogy a megújulók közül a szél egy napon belüli eloszlásának intenzitása, illetve a geotermikus energia vagy a biogáz rugalmassága lényegesen könnyebbé tenné a rendszerbe illesztést?

Várom válaszát!

Budapest, 2020. május 26.

Tisztelettel:

Szél Bernadett
országgyűlési képviselő